

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: KK-11T/25/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422010399
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Svetlana Filipová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8422010399.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

13
KK-11T/25/2022

Okresný súd Poprad samosudcom Mgr. Svetlanou Filipovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.08.2023 v Kežmarku, t a k t o

r o z h o d o l :

Obžalovaný
A. B., C. B., narodený XX.XX.XXXX v D.,
trvale bytom E. XXXX/X, D., F. C.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 05.12.2020, okolo 00:05 hod., po predchádzajúcom požití alkoholu, v meste D., G. H. B., I. D., po tom, ako na tomto mieste pred príchodom obžalovaného prebiehal konflikt v neprítomnosti obžalovaného vyvolaný J. E. vo vzťahu k tam nachádzajúcim sa osobám K. E., A. E. a J. L., do ktorého konfliktu sa zapojila aj priateľka obžalovaného, I. E., ktorá je sestrou J. E., obžalovaný bezprostredne po príchode na miesto, kde uvidel poškodeného J. L. držať jeho priateľku I. E. a brániť jej v pohybe, pritom opodiaľ na zemi ležal J. E. a nad ním stáli osoby K. E. a A. E., obžalovaný fyzicky napadol J. L., narodeného XX.XX.XXXX v E., trvalé bydlisko E. – J., M. N. XXXX/XX, I. E., ktorého minimálne dvakrát udrel päsťou do tvárovej časti hlavy, čím mu takto spôsobil zranenie – pomliaždenie hlavy v čelovej oblasti a okolia očnénice vľavo, odlomenie 1. a 2. zuba v hornom zubaradí vľavo, zlomeninu sánky na ľavej strane, ktoré zranenie si vyžiadalo lekárske vyšetrenie a ošetrovanie s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 40 dní, pri obmedzení bežného spôsobu života J. L. počas celej doby trvania jeho liečenia,

t e d a

obžalovaný A. B., narodený XX.XX.XXXX,

inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno i/, písmeno j/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona v spojení s § 50 odsek 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične o d k l a d á a u r č u j e skúšobnú dobu na 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd o d k a z u j e poškodeného J. L., narodeného XX.XX.XXXX v E., trvalé bydlisko E. – J., M. N. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal dňa 14.10.2022 na Okresný súd Kežmarok (spisová značka 11T/25/2022) obžalobu číslo Pv 44/21/7703-41 zo dňa 13.10.2022 na obvineného A. B. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona na základe odôvodneného záveru, že obvinený inému úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, pretože zistené skutočnosti nasvedčovali tomu, že dňa 05.12.2020, okolo 00:05 hod., pod vplyvom alkoholu, pri zistenej koncentrácii etylalkoholu v jeho dychu v hodnote najmenej 0,78 mg/l vydychovaného vzduchu, čo predstavuje hodnotu 1,63 promile, v meste D., G. H. B., I. D., po predchádzajúcom konflikte vyvolanom J. E. vo vzťahu k tam nachádzajúcim sa osobám K. E., A. E. a J. L., do ktorého konfliktu sa zapojila aj jeho priateľka I. E., ktorá je sestrou J. E., fyzicky napadol J. L., narodeného XX.XX.XXXX v E., trvalé bydlisko E. – J., M. N. XXXX/XX, I. E., ktorého opakovane udrel päťou do tvárovej časti hlavy a následne po páde J. L. na zem, tohto kopol do oblasti hlavy, čím mu takto spôsobil zranenie – pomliaždenie hlavy v čelovej oblasti a okolia očnénice vľavo, odlomenie 1. a 2. zuba v hornom zubaradí vľavo, zlomeninu sánky na ľavej strane, ktoré zranenie si vyžiadalo lekárske vyšetrenie a ošetrovanie s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 40 dní, pri obmedzení bežného spôsobu života J. L. počas celej doby trvania jeho liečenia. Od 01.06.2023 je trestná vec vedená na Okresnom súde Poprad pod spisovou značkou KK-11T/25/2022.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku o tom, že je nevinný a ku skutku vypovedal, že v ten večer s priateľkou a jej bratom u nich doma pili alkohol, priateľkin brat sa pohádal cez telefón so svojou priateľkou, odišiel von, jeho priateľka išla za ním a nakoniec vybehol von hľadať ich, v uličke, kde má poškodený kaviareň, boli všetci na zemi, poškodený kľačal, sedel na jeho žene, do hlavy ho nekopal, ani ho neudieral opakovane päťou do tváre. Len ho odštopol, poškodený ani nespadol na zem, nebol v bezvedomí, ani nekrvácal, hneď utiekol do dverí, kde býva a potom prišla polícia. Odštopol poškodeného tak, že jednou rukou ho sotil, že „chod' preč“, do ramena alebo do hrudníka, bolo to krátke a rýchle, bolo to pár sekúnd. Poškodený nosí okuliare, aj v ten večer ich mal na sebe a keby ho tak bil, tak by mal okuliare zlomené. E. mlátili E., bol na zemi a tí dvaja ho kopali a on tú bitku zastavil. Priateľka bratovi nevedela pomôcť, lebo ju držal poškodený. Bol v nesprávny čas na nesprávnom mieste, mrzí ho to, čo sa stalo. Poškodený, keď bol práceneschopný, mal sedieť v E. na trvalom pobyte a nie v D., má tam kaviareň, videl ho vykladať bedničky. Býva tam od detstva, s poškodeným nemali konflikt. Priateľka mu povedala, že traja kopali jej brata, keď prišla, poškodený ju zdrapil na zem a tam tí dvaja ďalej kopali jej brata E. pozná z videnia, brat priateľky sa s nimi nepoznal. V prípravnom konaní vypovedal, že nie si je vedomý, aby niekoho vedome udrel, v čase jeho príchodu na mieste už bola bitka, poškodený kľačal na jeho žene, E. bol na bratovi jeho priateľky. Chcel len bitku odvrátiť a rozdeliť ich. Vtedy sa mohlo stať, že mohol aj niekoho udrieť, určite nie naschvál.

Svedok poškodený J. L. vypovedal, že bol s kamarátmi pred polnocou v centre mesta, najprv začal jeho kamarátom nejaký neznámy muž vulgárne nadávať, keď sa A. E. ohradil, ten muž ho chytil a sotil celou silou dozadu, spadol na dlažbu. Jeho brat, K. E., stiahol na zem toho mladého muža. Potom pribehla nejaká dáma, ktorá tiež nadávala. On sa snažil v rámci nejakej slušnosti to rozbrániť, stál pri tej dáme a K. E.. Ona celý čas stála, nikto s ňou nemal fyzický kontakt. Potom tam nevie odkiaľ prišiel obžalovaný, dievča na neho zakričalo. Dostal úder z ľavej strany do hlavy (oblasť líca a oka) a ocitol sa na zemi. Prvý úder cítil. Či ich bolo viac, ťažko povedať, bol mimo. Okuliare našiel potom ďalej od seba celé na zemi. Bol na zemi, keď sa prebral, tá pani sedela na jeho chrbte, bila ho po hlave, smerovala na stred

zo zadnej časti. Keď vstal, išiel za manželkou do prevádzky, nech zavolá políciu. Prišla polícia, išiel na vyšetrenie na pohotovosť do Popradu. Po určitom čase v nemocnici na poliklinike mu bol urobený röntgen, bol u obvodnej, u očnej lekárky, mal opuch. Nemohol otvárať ústa. Išiel preto na úsno-nosné-krčné do E.. Tam ho poslali do špecializovanej ambulancie, kde sa venujú čelustiam – sánkam. Manželka ho objednala do Prešova. Tam boli prekvapení po röntgene, ako neskoro prišiel. Zistili, že má prasknutú sánku. Už to nemohli dať do dlahy, nič s tým urobiť. Prišiel o zuby, sánka prasknutá. On a jeho známi sú už starší, nepotrebujú vyhľadávať konflikt. Ešte nezažil takú situáciu. Kamerový záznam sa nepodarilo získať, aby sa ukázalo, ako to bolo.

Svedkyňa I. E., priateľka obžalovaného, zotrvala na výpovedi z prípravného konania. Začalo sa to u nich doma, kde oslavovali s obžalovaným a jej bratom. Vypili si niečo. Naraz brat odišiel. Telefonoval s kamarátkou, pohádal sa s ňou. Vybehol z bytu. Išla za ním. Presviedčala ho, aby sa vrátil. Ona sa vrátila domov a potom šla pre neho vonku, ale už tam nebol. Išla do mesta. Keď vbehla do uličky, tak tam už E. a poškodený bili, kopali po celom tele od hlavy po nohy jej brata, oni traja stáli, brat ležal na zemi a kryl si tvár. Snažila sa ich oddeliť, poškodeného a brata ťahaním a poškodený sa nedal odtiahnuť. Poškodený sa otočil a chytil ju, držal ju, aby tí dvaja mohli kopať do brata. Poškodený ju držal na zemi, aby sa k nemu nemohla dostať, držal ju silno rukami za ruky zozadu, stál za ňou, ona kľáčala, snažila sa vyslobodiť. Volala na obžalovaného, videla ho prichádzať, prišiel jej na pomoc a štopol poškodeného. Ako ho štopol, to už nevie, bolo to dva a pol roka dozadu. Asi svojimi dvoma rukami, ktoré dal pred seba, už nevie do ktorej časti tela poškodeného. Poškodený stál na vlastných, ani nespadol. Všetci sa potom rozutekali, išli domov po svojich. Svedkyňa v prípravnom konaní vypovedala, že poškodený ju len držal a nevidela, že by jej brat alebo priateľ niekoho napadli. Ďalej na hlavnom pojednávaní uviedla, že oni domov odišli ešte pred príchodom polície. Ona nikoho neudierala, nenapadla. Brat odišiel po vlastných, asi sa postavil sám, nepamätá si. Pýtala sa ho, či je v poriadku. Brat mal vybité zuby a krv z pery. Mal to viac na druhý deň viditeľné po tej šarvátke, rozprávali spolu cez video hovor. Brat potom asi dva týždne nechcel chodiť von.

Súd so súhlasom prokurátora a obžalovaného čítal na hlavnom pojednávaní zápisnice o výpovediach svedkov K. E., A. E. a J. E., ktorí vypovedali po oznámení vznesenia obvinenia obžalovanému.

Svedok K. E. vypovedal, že bol so svojím bratom u poškodeného v jeho prevádzke v Kežmarku na námestí. Okolo polnoci s bratom odchádzali domov, všetci traja spolu vyšli pred prevádzku a okolo nich prechádzal mladý chlapec, ktorého nepoznali. Ten chlapec mal blbé pripomienky na jeho brata, potom k bratovi podišiel a strčil do neho. Brat spadol na zem, načo on chlapca odsunul od brata. Bratovi pomohol vstať zo zeme. Potom prišla nejaká žena, nikto z nich ju nepoznal, vyzerala opito a začala do nich útočiť, biť ich päťami. Spolu s tou ženou prišiel aj nejaký chlap väčšej postavy, ktorý napadol jeho brata a tiež udrel poškodeného. Nevie presne, ako to bolo, v tom čase odišiel naspäť do prevádzky. Vie, že tam bola nejaká mela, že sa pobili, ale nevidel, kto koho udrel. Väčšia bitka začala až vtedy, keď tam prišiel ten väčší muž. Vie, že poškodený potom musel ísť na ošetrenie do nemocnice a bol dlhšie práceneschopný. V tom čase útočníkov nepoznal, teraz vie, že to bol obžalovaný, ktorý napadol poškodeného. Dodnes nevie dôvod tej bitky. On osobne sa vtedy s nikým nepobil.

Svedok A. E. vypovedal, že bol so svojím bratom u poškodeného v jeho prevádzke. Po polnoci išiel s bratom domov, vyšli pred prevádzku, kde pár metrov od nej stretli neznámeho mladého chlapca, ktorý sa na neho ohradil so slovami, že „čo je, ty kokot“. Následne sa rozbehol a sotil ho oboma rukami do hrudníka. Spadol, stratil rovnováhu, obe ruky mal vo vreckách bundy. Doletel niekoľko metrov dozadu a udrel si oba lakte. Ešte ležal na zemi a mladík k nemu pristúpil a začal ho mlátiť päťami do hlavy, udrel ho niekoľkokrát. Potom poškodený s bratom odtiahli ženu a vstal na nohy. Potom k nim pristúpil ďalší mladík, ktorý sa pustil do poškodeného a jeho brata. Nevie, ako ich napadol, vie len, že sa zahnal. Ešte sa bránil útoku tých súrodencov, tak to dobre nevidel. Potom videl, ako sa poškodený s bratom skryli v prevádzke. Tí traja pristúpili k nemu a boli už medzi nimi len slovné prestrelky. Potom prišla polícia, útočníci ale medzitým zmizli. Nevidel, ako presne napadli poškodeného, bola tam mela. Mal opuchnuté oko s prasknutou cievkou, narazené oba lakte a bolesti celého tela od kopania. Bol práceneschopný asi mesiac.

Svedok J. E. vypovedal, že po polnoci kráčal cez mesto smerom domov na ulicu O. N.. Bol vtedy pri obžalovanom, kde pili i s jeho sestrou. Vypili fľašu rumu. Keď kráčal cez mesto, išla za ním nejaká partia, prechádzala okolo neho, predbehla ho, on kráčal pomalšie. Boli to traja chlapi. Vie, že došlo k bitke,

presné podrobnosti si nepamätá. Mal vypité. Nevidel, kto koho udrel, pretože bol na zemi schúlený v kľbku, všetci sa tam bili. Bitka začala, lebo si myslel, že tí traja ho provokovali rečami a bál sa, že keď sú traja, že ho napadnú.

Samosudca odmietol podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku vykonať návrh prokuratúry v obžalobe na vykonanie dokazovania čítaním zápisníc o konfrontáciách medzi obžalovaným v postavení svedka na jednej strane a poškodeným a svedkami na druhej strane zo dňa 27.07.2021, zo dňa 30.07.2021 a zo dňa 31.01.2022, nakoľko prebehli po začatí trestného stíhania vo veci pred oznámením vznesenia obvinenia.

Samosudca podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku odmietol na hlavnom pojednávaní návrh obžaloby na čítanie zápisníc o konfrontáciách zo dňa 31.01.2022 medzi poškodeným a bratom priateľky obžalovaného a medzi poškodeným a priateľkou obžalovaného, nakoľko zo zápisníc vyplýval rozporuplný záznam o tom, že poškodený odmietal konfrontáciu a napriek tomu vypovedal.

Na hlavnom pojednávaní sa postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku čítali zápisnice o konfrontáciách zo dňa 27.07.2021 medzi bratom priateľky obžalovaného a svedkami A. E. a K. E. a medzi priateľkou obžalovaného a svedkami A. E. a K. E., ďalej zápisnice o konfrontáciách zo dňa 30.07.2021 medzi bratom priateľky obžalovaného a poškodeným, medzi poškodeným a priateľkou obžalovaného. S poukazom na to, že poverený príslušník Policajného zboru uznesením podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku rozhodol o začatí trestného stíhania vo veci dňa 03.02.2021 a uznesením podľa 206 odsek 1 Trestného poriadku rozhodol o vznesení obvinenia obžalovanému až dňa 04.05.2022, pričom vznesenie obvinenia bolo oznámené obžalovanému dňa 10.05.2022, súd pri hodnotení dokazovania po skončení dokazovania na obsah prečítaných zápisníc o konfrontáciách neprihliadal, nakoľko všetky prebehli po začatí trestného stíhania, ale pred oznámením vznesenia obvinenia osobe obžalovaného a k tomu išlo o konfrontácie, kde jednou stranou boli blízke osoby obžalovaného, ktoré by mali v prípade, že by sa konfrontácie realizovali po vznesení obvinenia výslovné právo v zmysle § 130 Trestného poriadku odoprieť vypovedať pre blízky vzťah k obžalovanému v postavení obvineného.

Poškodená UNION zdravotná poisťovňa, a.s. v zastúpení splnomocnencom sa v prípravnom konaní vyjadrila, že poškodený bol poistencom zdravotnej poisťovne, ale z dôvodu nízkych liečebných nákladov si neuplatňuje nárok na náhradu škody a nepripájajú sa k trestnému konaniu.

Z lekárskeho správ poškodeného vyplýva, že dňa 05.12.2020 o 02.07 hod. bol ošetrovaný na Centrálnom príjme ambulancie úrazovej chirurgie v Nemocnici Poprad, a.s., pričom udal, že k zraneniu došlo 05.12.2020 o 00.30 hod., diagnostikovaný bol ľahký úraz s liečbou 7 dní – pomliaždenie očnice, hlavy a sánky vľavo. Podľa nálezu z otorinolaryngologického oddelenia Nemocnice Poprad, a.s. zo dňa 23.12.2020, poškodený bol asi pred dvoma týždňami napadnutý, kop do ľavej strany tváre, ošetrovaný bez traumatických zmien a toho času stále pretrvávajú bolesti sánky, nemôže úplne otvoriť ústa, ľavá strana tváre bolestivá, vybité zuby, oko bez dvojitého videnia, lekár poškodenému odporúča vyšetrenie na maxilofaciálnej chirurgii pre diagnostikovanie K07.6 choroba temporomandibulárneho kľbu. Zo správy zubného lekára Fakultnej nemocnice s poliklinikou A. P. C. v E. vyplýva, že poškodený sa dňa 30.12.2020, po troch týždňoch od úrazu, dostavil po odoslaní z ORL oddelenia v Poprade, preto pristúpili ku konzervatívnej liečbe – šetriaci režim, prísna kašovitá, tekutá strava, neotvárať ústa do maxima, práceneschopnosť, odhadovaná doba liečenia štyri až desať týždňov, kontrola 06.01.2021, záver o diagnóze bol S02.62, K07.6 a S02.5 Fractura coronae dd. No 21,22. Poškodený absolvoval kontrolu aj dňa 07.01.2021. Potvrdenie o práceneschopnosti bolo poškodenému vystavené jeho všeobecným lekárom dňa 07.12.2020 od 07.12.2020 pre úraz zavinený inou osobou, práceneschopný bol od 13.01.2021.

Z lekárskeho záznamov svedka A. E. od všeobecného lekára vyplýva, že dňa 05.12.2020 v noci bol ošetrovaný na Centrálnom príjme Nemocnice Poprad, a.s., po napadnutí neznámymi osobami v Kežmarku, udieraný do hlavy, pri páde si poranil pravý lakeť, v bezvedomí nebol, bez nevoľnosti, všetko si pamätal. Všeobecný lekár dňa 08.12.2020 konštatoval drobné exkoriácie na oboch laktách, výrazná podliatina na ľavom oku aj na spojovke, na ľavom lakti bez viditeľných traumatických zmien. Dňa 22.12.2020 svedok udával bolesti pravého lakťa a krku, manuálne pracuje, chce sa doliečiť. Práceneschopný bol ku dňu 31.12.2020.

J. Q. E., znalec v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, v znaleckom posudku číslo 26/2021 zo dňa 04.05.2021 uviedol, že poškodený utrpel tri ľahké nekomplikované zranenia, a to pomliaždenie hlavy v čelovej oblasti a okolia očnénice vľavo (s dobou liečenia a práceneschopnosti dva týždne, bodové ohodnotenie bolestného 5 bodov), odlomenie 1. a 2. zuba v hornom zubaradí vľavo (vyžaduje opakované zubné ošetrenia bez práceneschopnosti, bolestné 10 bodov) a zlomeninu sánky na ľavej strane (liečba do 42 dní, bolestné 50 bodov). Jednotlivé zranenia obodoval celkovo 65 bodmi a pri hodnote bodu 21,84 eur od 31.05.2020 vyčíslil bolestné v sume 1.419,60 eur. Podľa znalca, poranenia vznikli mechanizmom tupo pôsobiacej stredne vysokej až vysokej intenzity a to minimálne dvomi údermi päšťou. Poškodený a útočník stáli oproti sebe, jedným úderom päšťou pravej ruky mohol byť poškodený zasiahnutý do čelovej oblasti vľavo a do okolia ľavého oka, čo spôsobilo vznik pomliaždenia v tejto časti hlavy. Druhým úderom mohol byť zasiahnutý do oblasti úst v strednej až ľavej časti, súčasne so zasiahnutím sánky poškodeného. Tento úder mohol spôsobiť odlomenie 1. a 2. zuba v hornom zubaradí vľavo, súčasne aj zlomeninu sánky. Pri vyššej intenzite vedenia útoku (použitej sily) mohlo dôjsť k poraneniu životne dôležitého orgánu (z lekárskeho hľadiska ťažké zranenie). Nedošlo k poraneniu životne dôležitého orgánu, ale takto vedený útok jednoznačne predstavuje ohrozenie mozgu ako životne dôležitého orgánu. V prípravnom konaní znalec pri výpovedi uviedol, že práceneschopnosť, doba liečenia ani obmedzenie poškodeného v obvyklom spôsobe života pri zlomenine sánky na ľavej strane nepresiahne dobu liečenia 42 dní, môže ísť o tých 40 dní.

Z uznesenia povereného príslušníka Obvodného oddelenia Policajného zboru Kežmarok, Odboru poriadkovej a dopravnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Kežmarku, číslo vyšetrovacieho spisu ORP-191/KK-KK-2022, zo dňa 20.05.2022 vyplýva, že rozhodol podľa § 197 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku vo veci podozrenia z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 360 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, z ktorého bol podozrivý J. E. tým, že dňa 05.12.2020 v čase okolo 05.00 hod. v meste D. na H. B. pred čínskym obchodom vulgárne oslovil A. E. „čo, ty kokot“ a následne na to ho fyzicky napadol a to tak, že J. E. sa rozbehol smerom k A. E. a sotil ho oboma rukami do oblasti hrudníka, dôsledkom čoho spadol na zem, pretože stratil rovnováhu a pri páde si udrhel oba lakty, kde pritom, ako ležal na zemi, tak J. E. k nemu pristúpil a udrhel ho niekoľkokrát päšťou do oblasti hlavy, kde sa mu potom podarilo zo zeme postaviť, načo J. E. opakovane pristúpil k A. E. a zase ho sotil a znovu spadol na zem, na chrbát, čím mu týmto konaním spôsobil zranenie a to pomliaždenie hlavy, tváre vľavo a očnénice vľavo s dobou liečenia do 7 dní a bez obmedzenia na obvyklom spôsobe života, že vec odovzdáva Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy v Kežmarku na prejednanie, lebo skutok by mohol byť príslušným orgánom posúdený ako priestupok, nakoľko výsledky skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom a nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 odsek 2 Trestného zákona.

Prokurátor v záverečnej reči trval na uznaní viny obžalovaného v zmysle obžaloby a navrhol mu uložiť úhrnný podmienený trest odňatia slobody podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona za použitia § 36 písmeno j/ Trestného zákona, § 37 písmeno h/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona v dolnej polovici trestnej sadzby s primeranou skúšobnou dobou.

Obžalovaný právo záverečnej reči nevyužil, v rámci posledného slova uviedol, že bol v nesprávny čas na nesprávnom mieste, ľutuje celú tú melu, čo sa tam stala.

Súd v súlade s § 2 odsek 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

Obžalovanému sa obžalobou kládol za vinu úmyselný prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, ktorý mal spáchať v jednočinnom súbehu s úmyselným prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, nakoľko v zmysle obžaloby mal vyplývať odôvodnený záver o tom, že obžalovaný inému úmyselne ublížil na zdraví a dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, a to v nasledovnom skutkovom rozsahu:

· dňa 05.12.2020, okolo 00:05 hod.,

- pod vplyvom alkoholu, pri zistenej koncentrácii etylalkoholu v jeho dychu v hodnote najmenej 0,78 mg/l vydychovaného vzduchu, čo predstavuje hodnotu 1,63 promile,
- v meste D., G. H. B., I. D.,
- po predchádzajúcom konflikte vyvolanom J. E. vo vzťahu k tam nachádzajúcim sa osobám K. E., A. E. a J. L.,
- do ktorého konfliktu sa zapojila aj jeho priateľka I. E., ktorá je sestrou J. E.,
- fyzicky napadol J. L., narodeného XX.XX.XXXX v E., trvalé bydlisko E. – J., M. N. XXXX/XX, I. E., ktorého
- opakovane udrel päšťou do tvárovej časti hlavy a
- následne po páde J. L. na zem, tohto kopol do oblasti hlavy,
- čím mu takto spôsobil zranenie – pomliaždenie hlavy v čelovej oblasti a okolia očné vľavo, odlomenie 1. a 2. zuba v hornom zubaradí vľavo, zlomeninu sánky na ľavej strane, ktoré zranenie si vyžiadalo lekárske vyšetrenie a ošetrovanie s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 40 dní, pri obmedzení bežného spôsobu života J. L. počas celej doby trvania jeho liečenia.

Súd má na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že skutok opísaný v skutkovej vete obžaloby sa preukázateľne stal v nasledovnom priebehu skutkového deja a v danom rozsahu má skutok všetky zákonné znaky len úmyselného prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona:

- dňa 05.12.2020, okolo 00:05 hod.,
- po predchádzajúcom požití alkoholu,
- v meste D., na ulici B., okres D.,
- po tom, ako na tomto mieste pred príchodom obžalovaného prebiehal konflikt v neprítomnosti obžalovaného vyvolaný J. E. vo vzťahu k tam nachádzajúcim sa osobám K. E., A. E. a J. L.,
- do ktorého konfliktu sa zapojila aj priateľka obžalovaného, I. E., ktorá je sestrou J. E.,
- obžalovaný bezprostredne po príchode na miesto,
- kde uvidel poškodeného J. L. držať jeho priateľku I. E. a brániť jej v pohybe,
- prítom opodiaľ na zemi ležal J. E. a nad ním stáli osoby K. E. a A. E.,
- obžalovaný fyzicky napadol J. L., narodeného XX.XX.XXXX v E., trvalé bydlisko E. – J., M. N. XXXX/XX, I. E.,
- ktorého minimálne dvakrát udrel päšťou do tvárovej časti hlavy,
- čím mu takto spôsobil zranenie – pomliaždenie hlavy v čelovej oblasti a okolia očné vľavo, odlomenie 1. a 2. zuba v hornom zubaradí vľavo, zlomeninu sánky na ľavej strane, ktoré zranenie si vyžiadalo lekárske vyšetrenie a ošetrovanie s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 40 dní, pri obmedzení bežného spôsobu života J. L. počas celej doby trvania jeho liečenia.

Miesto a čas skutku nebolo sporné, obžalovaný, poškodený a všetci svedkovia vypovedali zhodne, že išlo o neskorú nočnú hodinu po polnoci, miestom bolo G. R. D. v blízkosti prevádzky poškodeného. Zodpovedá tomu i čas ošetrenia poškodeného na urgentnom príjme v E., ktorý vyplýva z predloženej lekárskej správy.

Súd má preukázané výpoveďami obžalovaného, svedkyne – priateľky obžalovaného, poškodeného a svedkov bratov E., že incident, ktorý prebiehal do príchodu obžalovaného bol akousi reťazovou reakciou, pričom prvým agresorom bol svedok – brat priateľky obžalovaného, ktorý bol na mieste skutku ako prvý a do príchodu priateľky obžalovaného, svojej sestry, tam bol sám s poškodeným a s dvoma svedkami - bratmi (traja na jedného). Po príchode priateľky obžalovaného sa pomer síl zmenil dvaja na troch, ale svedok - brat priateľky obžalovaného mal prítom ležať na zemi a priateľku obžalovaného, ktorá mala byť útočná v reakcii na snahu obrániť brata, spacifikoval poškodený. To, že prvotným agresorom mohol byť práve brat priateľky obžalovaného, tento priamou svedeckou výpoveďou nepotvrdil, lebo si na priebeh nespomínal, ale vedel, že mal potrebu sa brániť, mal strach, dojem, že ho traja muži provokovali a môžu ho zbiť. Prvotnú agresiu zo strany brata priateľky obžalovaného podporuje i rozhodnutie

povereného príslušníka Policajného zboru o odstúpení veci podozrivého brata priateľky obžalovaného na priestupkové konanie. Príchodom obžalovaného sa pomer síl dostal na traja proti trom s tým, že obžalovaný s najväčšou fyzickou silou, resp. najmohutnejšou stavbou tela, podľa vyjadrení prítomných, bol na mieste ako posledný, najkratší čas, inzultoval poškodeného a po jeho príchode došlo k rozchodu osôb účastných incidentu.

Hodnovernosť konkrétnych výpovedí súd vyvodzoval i s ohľadom na to, že išlo o dve skupiny osôb. Obžalovaný, jeho priateľka a brat priateľky obžalovaného na jednej strane a poškodený s bratmi E. na druhej strane.

Aplikovaním § 7 odsek 1 Trestného poriadku v rámci predbežnej otázky pre účely tohto trestného konania súd dospel k záveru, že svedok J. E. – brat priateľky obžalovaného bol prvotný agresor skutku, ktorý predchádzal stíhanému skutku, pod vplyvom alkoholu nesprávne vyhodnotil situáciu, zľakol sa, že ho poškodený s bratmi E. napadnú, bránil sa verbálnou i fyzickou agresiou (bol pod vplyvom alkoholu a podľa výpovedí obžalovaného a jeho sestry po hádke s priateľkou, takže dôvodom ataku z jeho strany mohol byť rovnako tak strach z prevahy troch mužov ako aj jeho hnev a rozladenie z inej osobnej situácie – hádka s priateľkou). Prvotný zásah svedkov bratov E. bol reakciou v rámci nutnej obrany na odvrátenie útoku svedka – brata priateľky obžalovaného. Priateľka obžalovaného po príchode na miesto skutku začala svojho brata aktívne brániť, nevediac, že bol prvotným útočníkom, jej správanie prekvapilo poškodeného a bratov E.. Rovnako tak sa javí ako hodnoverné, že priateľku obžalovaného pacifikoval práve poškodený, pretože prvotný konflikt bol medzi útočníkom – bratom priateľky obžalovaného a bratmi E., voľným a najmenej zainteresovaným na nutnej obrane a následne prípadne aj na „odplate“ útočníkovi bol práve poškodený (nebol súrodencom atakovaného svedka). Súd považuje za málo pravdepodobnú verziu predostieranú poškodeným, že by „umierňoval“, pacifikoval poškodenú bez akéhokoľvek fyzického kontaktu - dotyku.

Preto keď in medias res na miesto prišiel ako posledný obžalovaný, súd má s dostatočnou mierou istoty za preukázané, že sa mu naskytl pohľad, ktorý v ňom potencoval potrebu brániť svoju priateľku. Vidiac brata priateľky ležať na zemi, pri ňom bratov E. a tretieho muža – poškodeného, ktorý zadržoval jeho priateľku, bola situácia čiastočne spôsobilá iniciovať u obžalovaného agresívne konanie voči poškodenému. Svoju rolu zohralo nie správne vyhodnotenie situácie obžalovaným, neznalosť priebehového deja pred jeho príchodom a faktor vplyvu alkoholu. Útok zo strany poškodeného voči jeho priateľke netrval, ani nehrozil a tak s osobitným zreteľom sa súd zaoberal otázkou tzv. putatívnej obrany v zmysle § 25 odsek 4 Trestného zákona, podľa ktorého ak sa niekto vzhľadom na okolnosti prípadu mylne domnieva, že útok hrozí, nevylučuje to trestnú zodpovednosť za čin spáchaný z nedbanlivosti, ak omyl spočíval v nedbanlivosti. Súd sa preto zaoberal možnosťou, či u obžalovaného nešlo o prípad obrany proti domnelému útoku.

Pri putatívnej obrane by mohli nastať dva spôsoby kvalifikácie konania obžalovaného ako „domnelého obrancu“ voči poškodenému ako „domnelému útočníkovi“ po príchode obžalovaného na miesto konfliktu, kde poškodený držal priateľku obžalovaného,

- a. ak omyl obžalovaného nespočíval ani v nedbanlivosti, nepôjde o trestnú zodpovednosť vôbec,
- b. ak omyl obžalovaného spočíval v nedbanlivosti, pôjde o trestnú zodpovednosť za nedbanlivostný trestný čin.

Súd vylučuje omyl obžalovaného pod úrovňou nevedomej nedbanlivosti a dospel k záveru, že omyl obžalovaného prekročil aj úroveň vedomej nedbanlivosti, keďže poškodený sa nedopúšťal násilia – fyzického útoku voči poškodenej, ani fyzickým útokom nehrozil. Poškodený obmedzoval priateľku obžalovaného v pohybe, aby nezasahovala do sporu jej brata a bratov E.. Nebolo úmyslom poškodeného priateľke obžalovaného ublížiť, ani nebolo preukázané, že by poškodený voči nej používal neprimeranú intenzitu sily zovretia, hrubé nadávky, vyhrážky a podobne. Obžalovaný k tomu osobu poškodeného poznal, sám vypovedal, že poškodeného pozná dlhodobo, od detstva býva v blízkosti miesta, kde má poškodený kaviareň, konflikt medzi sebou nikdy nemali.

O nutnú obranu zo strany obžalovaného nešlo, nešlo o situáciu, v ktorej by sa mal usilovať odvrátiť útok smerujúci proti telesnej integrite inej osoby – jeho priateľky, pretože fyzický útok ani netrval, ani nehrozil. Nakoľko prvotným agresorom bol brat priateľky obžalovaného, konanie bratov E. bola nutná obrana

(A. E. po útoku s rukami vo vreckách spadol chrbtom na zem, dopadol na lakty, preto bezprostredne po začatí útoku nebol schopný sa sám brániť), odvracali nebezpečenstvo, ktoré vzniklo útokom brata priateľky obžalovaného, pričom obrana bola namierená proti útočníkovi, prebiehala súčasne s útokom.

O prípad putatívnej obrany obžalovaného by ale išlo len vtedy, ak okolnosti prípadu by mali taký charakter, že mylná domnienka obžalovaného o útoku na jeho priateľku by bola dôvodná. Útok v skutočnosti ani nehrozil, preto konanie obžalovaného možno kvalifikovať ako úmyselné.

Proti konaniu v nutnej obrane nie je nutná obrana prípustná. Konanie obžalovaného a jeho priateľky ako útočníka, ktoré je namierené proti osobe – osobám konajúcim v nutnej obrane, treba považovať za pokračovanie v útoku, bez ohľadu na to, či útok bol od začiatku namierený proti osobe, ktorá koná v nutnej obrane, alebo proti inej osobe. Ak má byť nutná obrana úspešná, môže a niekedy aj musí napadnutý použiť intenzívnejšie konanie alebo účinnejšie prostriedky, než použil útočník (E. voči bratovi priateľky obžalovaného). Nesmie však ísť o konanie alebo prostriedky celkom zjavne neprimerané povahe a nebezpečnosti útoku. Človek má právo výberu, či sa útoku vyhne inak, než použitím obrany, alebo sa rozhodne brániť, lebo nikto nie je povinný ustupovať pred neoprávneným útokom na záujmy chránené Trestným zákonom. Riziko vyvolané útokom musí znášať útočník. Z vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne preukázané, že konanie bratov E. prekročilo medze a intenzitu nutnej obrany a prešlo do odplaty. Samotný brat priateľky obžalovaného si na priebeh bitky nepamätal. Tvrdenia jeho sestry a potom aj obžalovaného súd hodnotil ako šťasti účelové o tom, že brat priateľky obžalovaného podľahol prevahe bratov E. a bez toho, aby pokračoval v agresii, len odovzdane po celý čas v kľbku na zemi ležal a nechal sa kopať po celom tele. Lekárske správy o zdravotnom stave brata priateľky obžalovaného nie sú súčasťou vyšetrovacieho spisu a z výpovede jeho sestry vyplynulo, že domov odišiel po vlastných sám, lekárske ošetrenie nevyhľadal, osobne sa s ním nestretla dva týždne a deň po skutku cez video hovor videla poranenia na jeho tvári.

Z pohľadu súdu ďalej vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný konal

- pri zistenej koncentrácii etylalkoholu v jeho dychu v hodnote najmenej 0,78 mg/l vydychovaného vzduchu, čo predstavuje hodnotu 1,63 promile,
- následne po páde J. L. na zem, tohto kopol do oblasti hlavy,

pretože vo vyšetrovacom spise absentuje zápis o dychovej skúške obžalovaného bezprostredne po skutku. To, že obžalovaný požil pred skutkom alkoholické nápoje, súd vyvodil zo zhodnej výpovede obžalovaného, svedkyne – priateľky obžalovaného a svedka – brata priateľky obžalovaného, ktorý v ten večer pred skutkom trávili čas spoločne. Súd ale nevie overiť správnosť tvrdenia v obžalobe, že u obžalovaného bola meraním zistená konkrétne vyčíslená hodnota mg/l v prepočte na promile. Preto tento číselný údaj zo skutkovej vety vypustil a ponechal len to, že obžalovaný pred skutkom požil alkohol.

O tom, že poškodený po údere obžalovaného päťou spadol na zem a obžalovaný do neho kopal, aj po vykonanom dokazovaní ostala dôvodná miera pochybností, v tejto časti skutok nebol bez pochyb preukázaný. Samotný znalec dospel k záveru, že mechanizmom troch opísaných zranení poškodeného mohli byť opakované údery päťou do tváre, minimálne dva (jeden do oblasti čela a očnice, druhý do oblasti sánky). Znalec vychádzajúc z výpovede poškodeného túto označil za korešpondujúcu s pravdepodobným mechanizmom vzniku jeho zranení (minimálne dva údery do oblasti hlavy). Poškodený na hlavnom pojednávaní nevypovedal, že by obžalovaný do neho kopal. To, či poškodený spadol po útoku obžalovaného, keď stál, nebolo jednoznačne preukázané ani výpovedami vypočutých osôb, ani lekárske správy poškodeného v súvislosti s ošetrením po skutku, v prospech takejto verzie sa nevyjadril ani znalec. Preto súd aplikoval princíp in dubio pro reo, v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a túto časť skutkovej vety obžaloby v skutkovej vete výroku o vine tohto odsudzujúceho rozsudku vypustil.

Objektom prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona je ľudské zdravie. Predmetom útoku je živý človek. V danom prípade išlo o osobu a zdravie poškodeného J. L..

Objektívna stránka bola obžalovaným naplnená tým, že svojím aktívnym konaním, fyzickým napadnutím poškodeného, tomu spôsobil ublíženie na zdraví. Ublíženie na zdraví v zmysle § 123 odsek 2 Trestného zákona ako znak objektívnej stránky základnej skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví

je stredným stupňom poruchy zdravia a teda ide o závažnejšiu formu zásahu do fyzickej integrity poškodeného vzhľadom na spôsob zásahu (minimálne dva údery do oblasti hlavy) a následok, ktorým boli zranenia spôsobené poškodenému.

Ublíženie na zdraví je v danom konkrétnom prípade dané kumulatívnym splnením troch zákonných podmienok, ktoré súd posudzoval komplexne vo vzájomnej súvislosti a súčasne individuálne vo vzťahu k osobe poškodeného, a to že 1./ došlo k poškodeniu zdravia J. L., pri ktorom objektívne nastala negatívna zmena zdravotného stavu poškodeného, došlo ku konkrétnemu zhoršeniu telesných funkcií organizmu, 2./ bola daná u poškodeného objektívna potreba lekárskeho vyšetrenia, ošetrovania a liečenia. Nešlo pritom len o subjektívny názor poškodeného, ale došlo k nevyhnutným postupom lege artis v súlade s medicínskymi poznatkami, 3./ následkom poškodenia zdravia bolo sťaženie obvyklého spôsobu života poškodeného nie iba na krátky čas, teda nad 7 dní do 42 dní, pričom možno na základe vyjadrenia znalca ustáliť dobu liečenia a sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného maximálne na dobu 40 dní. Intenzita, rozsah a charakter zranení poškodeného nedosiahli intenzitu ťažkej ujmy na zdraví - poruchy zdravia trvajúcej dlhší čas v zmysle § 123 odsek 3 písmeno i/ Trestného zákona v spojení s § 123 odsek 4 Trestného zákona.

Subjektívna stránka pri prečine ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona bola naplnená formou nepriameho úmyslu podľa § 15 písmeno b/ Trestného zákona, v zmysle ktorého obžalovaný vedel, že svojím konaním môže porušenie alebo ohrozenie objektu (spoločnosťou chráneného záujmu) spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Nepriamy (eventuálny) úmysel (dolus eventualis) predpokladá vedomostnú zložku ako aj vôľovú zložku zavinenia. Vedomostná zložka u obžalovaného mala podobu asertorického úsudku. Vôľovú zložku mal naplnenú len vo forme uzrozumenia a uzrozumenie je najnižšia zložka vôle, ktorá odlišuje nepriamy úmysel od priameho úmyslu. Obžalovaný, podľa názoru súdu, vzhľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť považoval za možné minimálne dve verzie priebehu skutkového deja, pričom minimálne pri jednej predpokladal vznik následku potrebného na naplnenie skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví a minimálne pri jednej, že nevznikne takýto následok. Spoliehanie sa obžalovaného na náhodu, teda že k spáchaniu prečinu ublíženia na zdraví z dôvodu náhodného sledu udalostí a okolností nedôjde, nepostačuje na vylúčenie nepriameho úmyslu.

Na základe vyššie uvedeného súd vylučuje u obžalovaného priamy úmysel podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona, keďže nebolo bez pochybností preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom.

Objektom prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona je záujem na ochrane pokojného občianskeho spoluzitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný pokoj a poriadok. V tomto konkrétnom prípade sekundárnym objektom prečinu výtržníctva by bolo ohrozenie záujmu na ochrane zdravia ľudí.

Objektívna stránka by spočívala v aktívnom konaní obžalovaného, ktoré bolo spôsobilé naplniť pojem výtržnosti (druhou možnou formou by bola forma hrubej neslušnosti, ktorá nebola žalovaná, ani preukázaná).

Obžalovaný sa dopustil násilného prejavu na mieste prístupnom verejnosti (hlavná ulica v okresnom meste), čo je miesto, na ktoré má prístup široký okruh individuálne neurčených ľudí a kde sa tiež spravidla zdržiava viac ľudí. V daný večer – nočnú hodinu, ale výtržnosť reálne nepostrehli viacerí ľudia okrem poškodeného a štyroch menovaných svedkov, keďže išlo o neskorú nočnú hodinu v čase pandémie, kedy sa obmedzoval pohyb a pobyt ľudí na verejnom priestranstve, ľudia aj z opatrnosti nevyhľadávali spoločnosť iných ľudí na verejnosti, štandardný spoločenský život bol prísne regulovaný a obmedzený (nemožnosť trávenia času vo večerných a nočných hodinách v reštauráciách, tanečných kluboch, herniach a podobne). Rovnako tak nešlo o osobu obžalovaného, ale o osobu brata priateľky obžalovaného, ktorý ešte v neprítomnosti obžalovaného vyprovokoval situáciu spadajúcu do kategórie výtržnosti, ktorá spustila reťazovú reakciu agresie na danom verejnosti prístupnom mieste.

Pri prečine výtržníctva sa vyžaduje naplnenie subjektívnej stránky vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona alebo minimálne nepriameho úmyslu podľa § 15 písmeno b/ Trestného zákona.

Z pohľadu súdu konanie obžalovaného s poukazom na okolnosti stíhaného skutku, najmä na udalosti, ktoré mu predchádzali, nenaplnilo zákonné znaky objektu, objektívnej a subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva po materiálnej stránke, preto súd sa nestotožnil s právnym názorom prokuratúry, že obžalovaný spáchal prečin ublíženia na zdraví v jednočinnom súbehu práve s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona.

Trest má podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obvinený bol pred skutkom deliktuálne postihnutý len raz dňa 04.11.2016 za nerešpektovanie dopravného značenia pokutou 10,00 eur. V odpise registra trestov vedeného Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky obvinený nemá žiaden záznam, súdne trestaný doposiaľ nebol. Mesto Kežmarok v správe o povesti z augusta 2022 hodnotilo obžalovaného všeobecne ako slobodného muža, otca maloletej dcéry narodenej v marci 2022, je spoluvlastníkom bytu v Kežmarku, iné údaje mestu neboli známe.

Súd bol pri ukladaní trestu obžalovanému uznaného vinným z úmyselného prečinu ublíženia na zdraví v základnej skutkovej podstate podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona viazaný zákonom ustanovenou trestnou sadzbou trestu odňatia slobody šesť mesiacov až dva roky. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu súd v zmysle § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadal na spôsob spáchania činu, jeho následok (zranenia poškodeného), zavinenie (nepriamy úmysel), pohnútku (reakcia na situáciu, do ktorej vstúpil ako posledný, situácia jeho priateľky a jej brata), priťažujúce (bez zistenia) a poľahčujúce okolnosti (dve priznané) a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy.

Priznaním dvoch poľahčujúcich okolností aplikovaním § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona pre prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami v pomere 2 : 0 došlo u obžalovaného k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu z dvoch rokov na osemnásť mesiacov. Prvou je poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno i/ Trestného zákona za odvracanie iného nebezpečenstva a za konanie za okolností, ktoré by za splnenia ďalších predpokladov inak vylučovali trestnosť činu, ale obžalovaný konal bez toho, že by boli celkom splnené podmienky nutnej obrany. Druhou je poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, vedenie riadneho života pred spáchaním trestného činu.

Obžalovaný nesúhlasil s alternatívnym trestom povinnej práce, preto neboli splnené zákonné podmienky na jeho uloženie a súd nepovažoval peňažný trest vzhľadom na osobné, zárobkové a majetkové pomery obžalovaného za vhodnú formu potrestania obžalovaného, a to aj s prihliadnutím na uplatnený nárok poškodeného na náhradu škody s poukazom na § 56 odsek 5 Trestného zákona.

Nárok na náhradu škody si poškodený J. L. uplatnil riadne a včas, čo do dôvodu v súlade s § 46 odsek 3 Trestného poriadku, nie však čo do výšky do skončenia prípravného konania, kedy vypovedal, že si nárok uplatňuje a opisoval svoje zdravotné ťažkosti. Splnomocnenec poškodeného na hlavnom pojednávaní poukázal na nárok poškodeného vo výške 1.419,60 eur, čo zodpovedá výške znalcom vyčísleného bolestného v prípravnom konaní v zmysle § 2 odsek 1 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, podľa ktorého bolesť je ujma spôsobená poškodením zdravia, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. Výrok o vine v predmetnom prípade konštatuje iba zavinenie páchatel'a v rámci trestnoprávnej zodpovednosti. Výrok o vine nekonštatuje možné spoluzavinenie iných osôb, či faktoru „vis maior“, ktoré bude potrebné v rámci civilného konania bližšie preskúmať na podklade vyšetrovacieho spisu s doplnením dokazovania pre účely rozhodovania o uplatňovanom nároku poškodeného. Súd dospel k záveru, že poškodený obmedzil priateľku obžalovaného, aby nemohla zasahovať do konfliktu bratov E. a jej brata. Uvedené konanie poškodeného sa pričínilo o to, že obžalovaný konal v nepriamom a nie priamom úmysle ublížiť poškodenému a konanie obžalovaného síce nenaplnilo znaky putatívnej obrany, ale obžalovaný, podľa

súdu, spáchal trestný čin tak, že podmienky domnejšej nutnej obrany neboli celkom naplnené (v rámci priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno i/ Trestného zákona). Čo sa týka priebehu liečby poškodeného, z pohľadu súdu, nebolo v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného to, že poškodený sa dostal na špecializovanú čelustnú ambulanciu v Prešove s pomerne veľkým časovým odstupom a lekár konštatoval už len možnosť konzervatívnej liečby pri pretrvávajúcich ťažkostiach, preto je otázna správnosť a včasnosť poskytnutej liečby poškodenému. Na urgentnom prijíme lekár konštatoval úrazy ľahké s dobou liečenia 7 dní. V súhrne týchto skutočností súd rozhodol podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku a poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces. inému úmyselne ublížil na zdraví,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu. Odvolanie má odkladný účinok.